

Ingekomen stuk 8

Van: Tj.Strubbe(et)gmail.com [mailto:Adoptiezaken@t-strubbe.speedlinq.nl]
Onderwerp: Fw: Jeugdzorg maar liever geen BJZ: - aan de statenleden:

Aan de Statenleden. (Deze mail werd tegengehouden door uw Barracuda. Daarom kan ik de bijlagen als bewijs of onderbouwing niet meesturen. De bijlagen die ik had zijn verwijderd en de mail nu nogmaals verzonden.)

Gegroet,

De deskundigheid verwatert in de ingang van de jeugdzorg.

Zijn al die centra voor jeugd en gezin bekend met hoe een hechtingsstoornis te herkennen is waar de jongere goed manipulatief zich kan gedragen?!

Al lang was bekend dat bureaus jeugdzorg al te breed van kennis waren om in te zien wanneer specialistische kennis inhuren van node is; het kan niet ingezien worden omdat hbo-gediplomeerde (met 6-jes?) niet-diagnostici (dus de indicatiestellers en gezinsvoogden) niet zijn opgeleid om diagnostische signalen van moeilijk te herkennen gedragsstoornissen in het team in te brengen; een team –trouwens– dat de cliënt NIET ziet. Ik noem meer redenen later.

Als volwassene willen we een specialist aan ons bed, en niet een schoonmaker uit de gang die even een zgn. diagnose, genaamd ‘indicatie’, stelt. Waarom dat niet bij jeugdigen? (Een huisarts stuurt tenminste nog door). Bij Bureaus jeugdzorg (BJZ) wordt te veel vastgehouden aan het zelf behandelen middels OTS. Men ‘weet het beter’ is daar de mentaliteit. En als slechts 28% beter gaat, dan is dat 72% niet beter, en zelfs regelmatig slechter (bijlage).

BJZ vertrouwt blindelings op de Deltamethode, doch we zien dat de ouders niet open en ongedwongen, onbevooroordeeld bevraagd worden, dus kan dat niet goed werken. Ook mogen de ouders veelal niet vragen om een diagnostisch rapport, dus komt dat niet in het Plan van aanpak (hulpverleningsplan). BJZ zegt dat de ouders maar moeten klagen (waar BJZ defensief op reageert) wanneer het gezin deskundiger is en ziet dat diagnose ontbreekt. Wie wordt nu geacht deskundig te zijn? Wie moet beleid voeren op diagnostiek voor kinderen naar IVRK artikel 24? De ouders?? Niet-onderkende, foute indicaties worden niet naar boven gemeld, naar de besturen van BJZ.

Bureau Jeugdzorg kijkt met kinderbeschermende ogen, en dus zien ze de gespannen draagkracht bij ouders als “pedagogische onmacht”, terwijl die spanning kan worden veroorzaakt door manipulatief gedrag dat bij bijv. een hechtingsstoornis kan horen. Er worden veel insinuaties gebruikt naar de rechter, die geen psychiater is, om een OTS te verkrijgen. De oorzaak van het probleem wordt dus vaak verkeerd gelegd.

Welke gedragsdeskundige bij BJZ kent het verschil tussen een autonome hechtingsstoornis tegenover een reactieve hechtingsstoornis – vraag maar na! Geen!!

Wel gebruikt de jeugdzorg het begrip ‘hechtingsstoornis’, zonder van het fijne te weten of te laten diagnosticeren. Deskundigen klaagden al over het feit van misbruik van dit begrip (Symposium 2010). Dat kan beleidsmakers/politici verwarren.

Er zijn gedragsstoornissen die niet herkend worden bij BJZ.

De jeugdige wordt verkeerd geïndiceerd, vaak uithuisgeplaatst, en loopt zo schade op (infantpsychiater dr.W. Janssen-Breederveld, 2009; prof.dr.Hoksbergen, 1988). Hechting verbetert niet door weggenomen te worden van de ouders! Toch leidt meer dan 50% van de OTS-sen tot UHP.

Buiten BJZ krijgen we -en zien we- veel meldingen van deze ondeskundigheid van BJZ, die het kind niet wil doorsturen naar een diagnostisch specialist. Dit is geen valide behandeling voor jeugdigen!

Op adoptiegebied is het advies van prof.dr. R. Hoksbergen reeds 11 jaar oud (IBAP). Al schreef hij reeds in 1988 hoe slecht uithuisplaatsen is voor geadopteerden. Nu heeft het grote onderzoek van het Donaldson Adoption Institute "Keeping the Promise" het inzicht van Hoksbergen bevestigd. Hoksbergen adviseerde het oprichten van een gespecialiseerde deur voor de doelgroep Pleeg- en Adoptiekinderen en kinderen met een hechtingsstoornis of mate van autistisch spectrum: onverwaterde deskundigheid. Snelle valide behandeling. Hij stelde voor dat IBAP te noemen (bijlage); en ook de SSF stelde dit voor als proeftuin voor andere doelgroepen.

Ook uit het onderzoek van de Raad voor de Veiligheid (Van Vollenhoven) bleek dat BJZ te onbekwaam was om tijdig deskundigheid in te huren. Zijn de bonussen debet hieraan? Is het plafond tussen lid 1 t.o.v. lid 2 in Uitvoeringsbesluit bij Wjz artikel 3 en 4 hier debet aan? Dat is te onderzoeken.

De Provincie zou kunnen overwegen om geld te verschuiven naar een nog niet bestaande module voor opvang en behandeling van hechtingsgestoorde jongeren naar het idee van dr. Ger de Lange (Den Eng was goed voor deze doelgroep; <http://hechting.eu/index.php?pagina=artikel.txt>).

En overwegen geld te stoppen in gespecialiseerde deuren, waarbij het budget meeverhuist met het kind uit BJZ naar de gespecialiseerde deur, zodat er uiteindelijk bezuinigd kan worden op gevolgschades (vernielingskosten, kosten voor werkverzuim ouders of getroffen, WAjong, uitkeringen, reclassering, politie, RIAGGs, enz.).

We hebben het hier uitdrukkelijk niet over multi-problem-gezinnen, waar een allergie tegen pedagogische boeken en opvoedcursus heerst. We hebben het over gezinnen (Balans, DeKnoop, LOGA, LAVA, OverSchatten, OuderNetwerkJeugdzorg, etc.) met een gedragsgestoord kind dat mis gaat in de molen van BJZ.

Een te bewerkt en ingekort artikel doe ik hierbij (Symposium Hecht-DeKnoop.10.pdf) ter informatie. Voor meer inzicht in hechtingstherapieën:
http://www.hechtingsstoornis.com/articles.php?article_id=130 e.a..

Met vriendelijke groet,

Tj.W. Strubbe
afdelingscoördinator Adoptiezaken SSF
Koenestraat 67
3958 XE Amerongen
t/f: 0343-454216
e: tj.strubbe@gmail.com

|
De bijlagen heb ik weggelaten omdat de mail terugkwam vanwege een Barracuda-iets... De burger kan dus moeilijk bewijs meeleveren. Wel hier een copie van deze brief aan MinVeiJus.:

Stichting Samenwerkingsverband Familierecht.
Wij doen onderzoek, adviseren derden en ondersteunen cliënten m.b.t. scheiding, omgang en adoptie.
Gelieve bij eventuele correspondentie onze referentie te vermelden.

Aan: Ministerie voor Veiligheid en Justitie
T.a.v. mr. F. Teeven MPM
Postbus 20301
2500 EH Den Haag

Afdeling : Adoptiezaken
Contactpersoon : Tj.W. Strubbe
Datum : 27 mei 2011
Onze referentie : 20110527AZ-TS
Uw referentie : –
Inzake : Adoptiezorg-beleid naar IVRK en Haags Adoptieverdrag

Geachte heer Teeven,

Diverse Bureaus jeugdzorg (BJZ), waaronder ook de landelijke, is met wetenschappelijke motivering de vraag voorgelegd om tot een meer toegesneden en deskundiger doptie[jeugd]zorgbeleid te komen. Een voorbeeld doe ik hierbij. De antwoorden komen neer op: 'klaag maar'. 'De rechter heeft de OTS (+UHP) beslist'. 'De Deltamethode volgen wij, dus zijn de bevindingen uit de adoptiewereld niet relevant'. Dat is heel leuk, maar de rechter moest afgaan op de signalen van BJZ (dat de Raad voor de kindbescherming moet overnemen om werk te besparen). Het is dus BJZ zelf die met een meningsvorming de OTS laat ontstaan.

De meningsvorming bij adoptieproblematiek moet van een andere orde zijn dan wat BJZ gewoonlijk voor de kiezen krijgt, de aso-gezinnen of multi-problem-gezinnen e.d., die allergisch zijn voor pedagogische boeken. Dat is menigmaal niet het geval bij belezen adoptiegezinnen of gezinnen met een autonoom hechtingsgestoord kind.

In de praktijk gaat de indicatie de kant op van: 'de ouders zijn overbelast en dus moet het [adoptie]kind het huis uit'. Dat zou goed zijn voor de hechting(?) en verdere ontwikkeling daarop gebaseerd. (Hechting is het psychologisch fundament voor en boven verdere therapie!). Dit BJZ-handelen spreekt wel o.a. het Research memorandum van prof. Femmie Juffer 1) tegen. Daarenboven is het een praktijkklacht dat niet alleen bij de adoptieouderorganisaties voorkomt, doch ook bij bijvoorbeeld De Knoop 1) (o.a. autonome Hechtingsstoornissen) en Balans (Autistisch spectrum en andere lastig te herkennen gedragsstoornissen).

BJZ denkt met de Deltamethode en HBO-gediplomeerden niet alleen opvoedingsproblematiek aan te kunnen (ca. 90% van hun OTS-sen). Doch ook zonder diagnostiek adoptie- en hechtingsproblematiek (gedragsstoornissen) te kunnen herkennen. Dat wordt wetenschappelijk tegengesproken.2)

NOOT 1: www.deknoop.org resp. www.balansdigitaal.nl ; www.rechtspraak.nl >zoek met> Juffer research memoranda 6 2010 .

Het is zelfs zo, dat BJZ de ouders verwijst naar de klachtenregeling, wat betekent dat men de ouders deskundiger acht dan zichzelf. De ouders moeten maar (h)erkennen dat een gedragsproblematiek (niet ontstaan uit opvoedingsdeviaties) door de BJZ-indiceerder en het team niet onderkend is. De ouders moeten maar voor een betere zorg zorgen. De teamleden zien de cliënt niet, en moeten in de praktijk slechts afgaan op wat de indiceerder aankan aan signaleren naar 'boven' toe. Dat is vaak de ouders met 'kinderbeschermingsogen' bij voorbaat veroordelen. Indiceren is geen diagnostiek.

Dat de ouders voor goede zorg moeten zorgen en deze jeugdzorg moeten bewaken is evident: BW1:247. Adoptieouders krijgen vaak het idee dat ze daarin worden tegengewerkt omdat de eenmaal aangestelde gezinsvoogdes zich moet bewijzen. Tegen de Deltamethode moeten de ouders maar meewerken in wat zij wil. (Dit gebeurt echt!) In bijgaande voorbeeldbrief leg ik BJZ-besturen uit dat ouders door overlevingsdrang of hechtingsstoornis van de jongere naar draagkracht veelal beïnvloed worden, immers de jongere beschikt over een goed manipulerend gedrag, wat die ouders en derden sterk kan belasten zonder dat dit de oorzaak van het probleem is. Maar zo wordt het wel naar de rechter gebracht in het indicatiebesluit. Het is een schrale troost dat raadsheer Van Teeffelen wat knelpunten ziet rond de kwaliteit van het motiveringsvermogen van BJZ (bijgaand FJR-artikel). Hij heeft gelijk. Het lijkt wel een gevecht tegen windmolens.

Dat is toch niet de bedoeling van het IVRK artikel 24? Of van de preambule van het Haags Adoptieverdrag? Valide Adoptiezorg?!

U bent bekend dat er meer dan een decennium adviezen liggen 2) om tot een – uit BJZ-budget betaalde (met het kind meeverhuizend budget!) – 'stichting Integrale Begeleiding voor Adoptie- en

Pleegzorg' (IBAP) te komen; eerst als proeftuin voor meer toegesneden toegangspoorten tot snellere valide diagnostiek op meerder gebied, voor andere doelgroepen zoals bij scheiding en omgang (met inducerende loyaliteitsproblematiek) of 2-culturenspanning (eigen specialisatie). Deze ingangen zou uiteindelijk de te brede, ondiepgaande BJZ en CJG kunnen vervangen, en tot bezuiniging en minder bureaucratie leiden. Besparing ook, op snellere en dus kortere zorg en op gevolgkosten (waaronder WAjong en werkverzuim, RIAGG's, politie en reclassering).

Zowel het ministerie van Justitie en dat van VWS, als Tweede Kamerleden hebben dat voorstel in meerdere vorm ook van de SSF vanaf 2004/2005 ontvangen.

De gespecialiseerde deskundigeningenangen zouden meer geconcentreerd maar ook enigszins ambulantly kunnen worden naar de mate van de grootte van de doelgroepen. Geen kennisverwatering. In de hoop dat 2011 leidt tot een liberale daadkracht voor meer valide toegesneden zorg, verblijf ik, Hoogachtend,

Tj.W. Strubbe

Afdelingscoördinator Adoptiezaken

- bijlagen: voorbeeldbrief (BJZUt) en antwoord en artikel uit FJR 10-2010. 3)

NOOT 2: Hoksbergen, 2000, Openbaar college 'Adoptie: een levenslang dilemma?', pag. 24... (IBAP),

ISBN 90-805430-2-0; of 'Keeping the Promise', Smith, Donaldson Adoption Institute, 2010 .

NOOT 3: Uit FJR een citaat van deze Raadsheer Hof Den Bosch: Bepaalde bevindingen van raad (RvdK) of bureau (BJZ), die in het verleden door cliënten met succes zijn aangevochten, blijven regelmatig in de volgende rapportage weer terugkomen. Voor cliënten lijkt het in een aantal situaties dan ook een gevecht tegen windmolens in plaats van dat de hulp wordt verleend, waar het allemaal om begonnen is. Het derde knelpunt heeft betrekking op de verantwoordingsplicht van Bureau Jeugdzorg. Het bureau heeft er jegens het hof nogal eens zichtbaar moeite mee zich te verantwoorden. Dat kan gemakkelijk leiden tot irritaties over en weer. Voor het hof is het de kunst om hoffelijk te blijven, ook al heb je soms grote problemen met de wijze waarop door het bureau in het verleden is gewerkt. Doordat er soms in een jaar weinig structureel aan een bepaalde zaak is gewerkt, ontstaat in het vraaggesprek nogal eens een pijnlijke situatie. Het bureau wil dan nogal eens een houding aannemen van: "wij weten het beter en u begrijpt niets van ons vak". {Afschuiving verantwoordens motivering/bewijs} Voor ouders is een dergelijke situatie zonder meer lastig. Onwillekeurig rijst dan de vraag nogal eens: is het bureau er voor de cliënten of zijn de cliënten er voor het bureau?
